

जमेतहुणाधिकं द्रव्ये द्रव्ये विनाशितम् Suçr. 1, 152, 17. न दानत्र च स-
र्वात्राधिक्यात्र च कामतः । वक्ष्यामि वचनम् R. 5, 90, 24. ऋद्धेराधिक्यं स-
मृद्धिः P. 2, 1, 6, Sch. Çāk. 81, Sch. यदावगच्छेदायात्यामाधिक्यं ध्रुवमात्मनः
M. 7, 169. परगुणाधिक्येन मानः खाण्डतः PRAB. 88, 9. mit dem abl. य-
स्मादाधिक्यमुच्यते P. 2, 3, 9, Sch.

आधिज्ञ (2. आधि + ज्ञ) adj. 1) *gequält, gepeinigt* (व्यथित). — 2)
krumm (वक्र) AGĀJAPĀLA im ÇKDR.

आधिदैविक (von अधि + देव) adj. in Beziehung zu den Göttern ste-
hend: अधियज्ञं ब्रह्म जपेदाधिदैविकमेव च M. 6, 83. दुःखम् Suçr. 1, 89, 5.

आधिपत्य (von अधिपति) n. Oberherrlichkeit gaṇa ब्राह्मणादि zu P.
5, 1, 124. Siddh. K. 230, a, 10. मम राष्ट्रस्याधिपत्यमेति R. V. 10, 124, 5. AV.
18, 4, 54. 19, 56, 3. VS. 14, 24. TS. 4, 4, 12, 3. AIT. Br. 1, 30, 8, 6. ÇAT. Br.
3, 9, 2, 6. 8, 4, 2, 2. ĀÇV. Çr. 9, 5, 9. KĀND. Up. 3, 6, 4. 5, 2, 6. M. 12, 100.
JĀGĀ. 1, 270. BHAG. 2, 8. MBH. 3, 232. 15888. BHARTR. 3, 70. ÇĀNTIC. 2, 15.
PAÑĀT. II, 23. 38, 10. 126, 4. PRAB. 4, 13.

आधिभौतिक (von अधि + भूत) adj. in Beziehung zu den Wesen ste-
hend Suçr. 1, 89, 5.

आधिमन्यु (2. आ + मन्) m. pl. Fieberhitze HĀR. 200. WILS. und
ÇKDR. °मन्यव m. sg.

आधिरथि patron. von अधिरथ MBH. 3, 17179.

आधिराज्य (von अधिराज) n. Oberkönigthum AV. 19, 20, 3. RAGH. 17,
30. — Vgl. अधिराज्य.

आधिवेदनिक (von अधिवेदन) n. ein Geschenk, das man bei der Wie-
derverheirathung der ersten Frau für die Hintansetzung macht, JĀGĀ.
2, 143. 148. VISHNU in DĀJ. 116, 6.

आधी (von ध्या, ध्यायति mit आ) f. das Sinnen, Sehnen, Sorge: व्यं-
दति माध्यः RV. 1, 103, 8. 7. चक्रन् क्रन्दद्ध्यै शिवायै 10, 95, 13. आध्योऽ-
नि तिरामि ते AV. 6, 131, 1. 132, 1. ÇAT. Br. 14, 5, 1, 4. निर्गीय सर्वा आ-
धीः KĀTJ. Çr. 13, 3, 20. — Vgl. 2. आधि, आधीपर्णा, डराधी, हूरआधी,
स्वाधी.

आधीत (wie eben) adj. worauf das Sinnen gerichtet ist ÇAT. Br. 3, 1,
4, 12. fgg. n. Gegenstand des Sinnens, das Beabsichtigte, Gehoffte: उ-
ताधीते वि नश्यति RV. 1, 170, 1. VS. 15, 7. 18, 2. 22, 20. आधीतपर्णैषि
ÇAT. Br. 3, 1, 4, 2. 11, 14.

आधीपर्णा (आ + प) adj. mit Sehnsucht beflügelt (befedert): आधी-
पर्णा कामशल्यामिषु संकल्पकुल्मलाम् AV. 3, 25, 2.

आधुनिक (von अधुना) adj. jetztig ÇKDR.

आधृष् und आधृष्ट s. u. धर्ष mit आ und अनाधृष्, अनाधृष्ट.

आधृष्टि (von धर्ष mit आ) f. Antastung, Angriff; s. अनाधृष्टि.

आधृष्य (wie eben) adj. s. अनाधृष्य.

आधिनव (von 3. अ + धनु) n. Mangel an Kühen KĀÇ. zu P. 4, 2, 47.

आधिय (von धा, दधाति mit आ) 1) adj. a) niederzulegen, zu deponiren:
आधिः Pfand JĀGĀ. 2, 60. — b) was hingelegt wird, dem ein Platz an-
gewiesen wird: आधियधरणे सेनवः TRIK. 3, 3, 424. — c) beizulegen, zuzu-
theilen, zu geben: त्वं सम्यग्वेत्सि यदस्य सोमिलकस्य भोजनाच्छाद्वाभ्याधि-
का समृद्धिर्नास्ति । अतो भवता कदाचिदपि नाधेया । PAÑĀT. 134, 9. सत्वे —
आधियः — गुणः KĀR. in P. II, p. 431. VOP. 4, 16. — 2) n. = आधान;
s. अस्याधेय und पुनराधेय.

आधिराण m. Elephantentreiber AK. 2, 8, 27. H. 762. RAGH. 3, 48, 7,
43. 18, 38. KATH'S. 13, 15.

आध्मात s. u. ध्मा mit आ.

आध्मान (von ध्मा mit आ) n. 1) das Aufblasen, Aufblähen, Sichauf-
blähen Suçr. 1, 97, 5. — 2) Bezeichnung mehrerer Krankheiten mit Blä-
hungszuständen Suçr. 2, 44, 5. 194, 5. 200, 12. 202, 5. आध्मानमिति ज्ञा-
नीयाद्द्वारे वातनिरोधत्रम् 1, 257, 14. 30, 7. 193, 4. 277, 3. — Vgl. प्रत्याध्मान.

आध्मानय (von ध्मा im caus. mit आ) n. ein Mittel zum Blasen Suçr.
1, 100, 4.

आध्यक्ष्य (von अध्यक्ष) n. Aufsicht VS. 30, 11.

आध्यक्षि N. pr. einer Gegend; davon adj. आध्यक्षीय gaṇa गरुदि zu
P. 4, 2, 138.

आध्या f. = आध्यान ÇABDAR. im ÇKDR.

आध्यात्मिक (von अध्यात्म) adj. f. ई (JĀGĀ. 1, 101) und आ (SĪMRHJAK.
30) auf das Selbst oder die Allseele bezüglich KĀR. zu P. 4, 3, 60. NIR.
7, 1. M. 2, 117. Suçr. 1, 89, 5. — Vgl. अध्यात्मिक.

आध्यान (von ध्या, ध्यायति mit आ) n. das Zurückdenken, wehmüthiges
Zurückdenken AK. 1, 4, 29. H. 308. अनाध्याने P. 1, 3, 46.

आध्यापक = अध्यापक ÇABDAR. im ÇKDR.

आध्यापिक (von अध्याप) adj. der sich mit dem Lesen, mit Studien
abgiebt TAITT. Up. 2, 8. अथर्वशिक्षाध्यापिक Ind. St. 2, 23, 3.

आध्र्य adj. dürrig, ärmlich, gering NIR. 12, 14. आध्रस्य चित्प्रमतिरुच्यते
RV. 1, 31, 14. आध्रेण चित्तद्वेकं चकार 7, 18, 17. आध्रश्चिद्यं मन्यमानस्तुर-
श्चिद्राज्ञो चिद्यं भगं भूतीत्याह 41, 2. 10, 117, 2.

आध्रनिक (von अध्रन्) adj. sich auf der Reise befindend: कात्तरेषधि
विश्रामो जनस्याध्रनिकस्य वै MBH. 1, 3031.

आधरायणं patron. von अधर gaṇa नडादि zu P. 4, 1, 99.

आधरिक् (von अधर) adj. P. 4, 3, 72. आधरिक् zum So ma - Opfer gehö-
rig: यतुः ÇAT. Br. 13, 2, 2, 1. KĀTJ. Çr. 20, 4, 2.

आधर्यव (von अधर्यु) 1) adj. zum Adhvarju (d. i. JĀGURVEDA) in Bezie-
hung stehend P. 4, 3, 123. यदि वाधर्यवं राजा नियुक्ति पुराहितम् AV.
PARICISUṬA 1 in Ind. St. 1, 296, 13. — 2) n. der Dienst beim Opfer; spec. die
Function des Adhvarju gaṇa उक्तात्रादि zu P. 5, 1, 129. अहर्कराश्वि-
नार्धर्यवं वाम् RV. 10, 52, 2. VS. 28, 19. ऋग्वेदेनेव दैत्रमकुर्वत यतुर्वेदेना-
धर्यवं सामवेदेनाद्वायम् ÇAT. Br. 11, 5, 8, 4. AIT. Br. 3, 33. KĀTJ. Çr. 9, 8,
9. 23, 3, 33. 24, 4, 42. 25, 1, 6. NIR. 7, 3. MADHUS. in Ind. St. 1, 16, 8. 18, 2.
आन् (!) gaṇa संकलादि zu P. 4, 2, 75.

1. आन्नं (von 2. अन्नं) m. das Einathmen H. 1368. Nach SĀJ. Mund
oder Nase; viell. Hauch, das Blasen RV. 1, 52, 15: वृत्रस्य यद्दृष्टिमता
वधेन नि त्वमिन्द्र प्रत्याने जघन्थ.

2. आन्नं von आन् gaṇa संकलादि zu P. 4, 2, 75.

आनक m. 1) Bez. verschiedener Arten von Trommeln, = परकू AK. 1,
1, 2, 6. 3, 4, 1, 3. H. an. 3, 8. MED. k. 46. = भेरी AK. 3, 4, 1, 3. H. 293. H.
an. MED. = मृदङ्ग H. an. MED. शङ्खाश्च भेयश्च पणवानकगोमुखाः BHAG.
1, 13. HARIV. 1924. — 2) Donnerwolke H. an. MED. — Vielleicht von
2. अन्.

आनकडुन्दुभि (आ + डु) m. N. pr. ein Bein. Vasudeva's, des
Vaters von Kṛṣṇa, AK. 1, 1, 17. H. 223. MBh. 2, 1215. 3, 783. वसुदेवो